

Het Kaaitheater 1987-1988

# De wonderen zijn al lang de wereld uit

Het was vorige oktober een eigenaardige gewaarwording om geconfronteerd te worden met de nieuwe "seizoensformule" van het Kaaitheater, na vijf keer meegeraasd te hebben in de hectische mallemol van een kortlopend festival, terwijl je hoofd niet meer wist waar je kont stond. Geen tijd om stoom af te laten, een twee weken durende kick, nakaarten in een animatieruimte, leven als theater, theater als leven. En nu teruggegooid op de allengs landeriger wordende landerigheid van een acht maanden durend seizoen met de obligate nummertjes achteraf.

Toch: de affiche was zo gemaakt dat er twee producties per maand zouden getoond worden. Dus als het goed zat, om de veertien dagen feest! Maar zó

goed zat het niet. Van de 15 producties werden achtereenvolgens geschrapt: de Wooster Group, het Squat Theatre en Katona József Shínház. Maar ook dat resterende dozijn bleek relatief. Immers, *Face à Face* en *Need to know* waren veel vroeger al gezien, dus bleven er maar tien. En *Bartók/Aantekeningen* had vrijwel alleen maar een gelegheidskleedje gekregen. Toen bleven er nog negen. Waardoor de formule vergelijkbaar werd met de programmaplaning van de drie grote Vlaamse schouwburgen en het laatste restje vrolijke opwinding, dat een festival zo kenmerkt, verdween.

In die omstandigheden dan nog openen met een echte "gelegheidsproductie", waarbij de nieuwigheid er enkel in bestond om de pure dansfrag-

menten van het al in mei '86 gecreëerde *Bartók/Aantekeningen* van Rosas nog een keer over te doen met de door Mondriaan Kwartet live uitgevoerde muziek, plus nog een zuiver muzikaal gedeelte plus een discutabele "pas de deux" om de avond rond te maken, leek mij achteraf bekeken geen gelukkige beslissing. Te meer daar die seizoensopening meteen gevolgd werd door een andere "fragmentaire" productie, de dansscène uit *Das Glas im Kopf wird vom Glas*, Jan Fabres "opera-in-aanbouw". Toen die dan nog zeer gereserveerd werd onthaald — iets wat blijkbaar ook in Avignon gebeurde — mocht het Kaaitheater zijn seizoensopening zo ongeveer als een maat voor niets beschouwen. Iets wat later naar mijn gevoel het pu-

*Verkommenes Ufer  
Medeamaterial  
Landschaft Mit  
Argonauten —  
Foto Herman —  
Sorgeloos*

